

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514210633
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3514210633.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, pred samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporkyňi: K. Š., R.. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, bytom R. K. R. C., J.. R. XXX/ X, o zaplatenie 1.501,09 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 580,- Eur zastavuje.

II. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 699,67 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.279,67 Eur od 06.05.2014 do 16.01.2015, zo sumy 1.179,67 Eur od 17.01.2015 do 17.02.2015, zo sumy 1.079,67 Eur od 18.02.2015 do 16.03.2015, zo sumy 979,67 Eur od 17.03.2015 do 28.05.2015, zo sumy 929,67 Eur od 29.05.2015 do 20.07.2015, zo sumy 879,67 Eur od 21.07.2015 do 21.10.2015, zo sumy 829,67 Eur od 22.10.2015 do 20.01.2016, zo sumy 779,67 Eur od 21.01.2016 do 21.03.2016, zo sumy 729,67 Eur od 22.03.2016 do 23.05.2016, zo sumy 699,67 Eur od 24.05.2016 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 30,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, na účet č. XXXXXXXXX/XXXX vedený v Poštovej banke, a.s., VS: XXXXXXXXXX, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

IV. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 245,71 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, formou pokračovania v splátkach vo výške 30,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom, na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodní banke, a.s., VS: XXXXXXXXXX, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

V. Navrhovateľovi sa vracia zaplatený súdny poplatok za podanie návrhu na začatie konania vo výške 27,80 Eur, ktorý mu bude vrátený po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom Centrálného registra súdnych poplatkov Slovenskej pošty, a.s..

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.11.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu vo výške 1.501,09 Eur spolu s úrokmi vo výške 15 % ročne zo sumy 1.407,03 Eur od 05.05.2014 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.501,09 Eur od 06.05.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci

dňa 19.07.2013 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni úver vo výške 1.457,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a súčasne záväzok odporkyne nahradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru, a to formou 60 mesačných splátok vo výške 35,81 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2013. Na základe žiadosti o financovanie navrhovateľ uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Pri uzatváraní úverovej zmluvy odporkyňa bez výhrad súhlasila so všeobecnými obchodnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, pričom sa dlh odporkyne stal splatným dňa 05.05.2014. Zmluvný úrok bol dohodnutý vo výške 15 % ročne. Súčasne si navrhovateľ uplatnil i úrok z omeškania.

Odporkyňa k žalobnému návrhu uviedla, že k zmluve ako takej sa nechce vyjadriť. Chce len dosplácať a mať už pokoj. Volala s právnou zástupkyňou žalobcu, ktorá jej povedala, že má platiť koľko môže. Od mája dala trvalý príkaz na platby vo výške 30,- Eur mesačne. V súčasnosti je na materskej dovolenke. Má dve maloleté deti vo veku 6 rokov a 9 mesiacov. Jediným príjmom odporkyne je materská vo výške 190,- Eur mesačne. Má ešte pôžičku od Tatrabanky, ktorú spláca. Pôžičky si spolu s manželom zobrali na zabezpečenie bývania, pričom aj manžel má viacero pôžičiek. Dôvod, prečo prestala platiť splátky je ten, že jej to finančne nevychádza.

Pred otvorením pojednávania navrhovateľ upravil svoj návrh tak, že zobral návrh proti odporkyni späť v časti o zaplatenie sumy 580,- Eur a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (§ 96 ods. 1 O.s.p.)

Nesúhlas odporkyne so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. (§ 96 ods. 3 O.s.p.)

V zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. a s poukazom na dispozitívne oprávnenie a na vyjadrenie navrhovateľa, súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 580,- Eur.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa požiadal o ospravedlnenie neprítomnosti ako aj neprítomnosti navrhovateľa s tým, že súhlasí, aby bolo rozhodnuté na základe listinných dôkazov a písomných vyjadrení v intenciách podaného návrhu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a oboznámením listinných dôkazov žalobného návrhu v spojení s písomnými vyjadreniami navrhovateľa, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výpisu z obchodného registra, potvrdenie o odfinancovaní, potvrdenie o úhradách, výpis z účtu odporkyne, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, sadzobník poplatkov, výpočtu RPMN, celkového prehľadu doterajších úhrad a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, ktorá má v predmete svojej činnosti o.i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, odporkyňa je fyzická osoba, nepodnikateľ.

Dňa 20.12.2012 uzatvorili účastníci zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni úver vo výške 1.457,- Eur a súčasne záväzok odporkyne nahradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru, a to formou 60 mesačných splátok vo výške 35,81 Eur so splatnosťou prvej splátky ku dňu 15.08.2013 a konečnou splatnosťou ku dňu 15.08.2018. Výška úrokovej sadzby bola vyčíslená vo výške 15 % ročne. RPMN bolo vyčíslené vo výške 16,07 % a celková čiastka k zaplateniu vo výške 2.079,60 Eur. Pri uzatváraní úverovej zmluvy odporkyňa bez výhrad súhlasila so všeobecnými obchodnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a neuhradila navrhovateľovi ani jednu splátku úveru. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporkyne navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Dňa 05.05.2014 sa stal splatným celý dlh, keďže odporkyňa si neplnila svoje povinnosti

vyplývajúce jej zo zmluvy a neuhradila ho ani v dodatočne poskytnutej lehote. Dlh odporkyne sa stal splatný v celom rozsahu vo výške 1.501,09 Eur.

Podľa kontrolného výpočtu na základe údajov vyplývajúcich zo zmluvy celková čiastka k zaplaceniu je vo výške 2.148,60 Eur a RPMN je vo výške 17,79 %.

Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi dňa 21.08.2013 sumu vo výške 35,81 Eur, dňa 19.09.2013 sumu vo výške 35,81 Eur, dňa 12.11.2013 sumu vo výške 55,71 Eur, dňa 19.12.2013 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 16.01.2015 sumu vo výške 100,- Eur, dňa 17.02.2015 sumu vo výške 100,- Eur, dňa 16.03.2015 sumu vo výške 100,- Eur, dňa 28.05.2015 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 20.07.2015 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 21.10.2015 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 20.01.2016 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 21.03.2016 sumu vo výške 50,- Eur a dňa 23.05.2016 sumu vo výške 30,- Eur

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu používať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákona č. 129/2010 Z.z.“) - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako vzťah založený podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti

obsahu zmluvy § 43 Občianskeho zákonníka, odstúpenie od zmluvy § 48 Občianskeho zákonníka, úpravu vád podľa § 499 Občianskeho zákonníka a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi bola dňa 19.07.2013 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, a to medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko spôsobu spracovania boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporkyňou ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania - na nákup tovaru a služieb, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú navrhovateľ opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov uvedená 16,07 %. Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov definovanej v § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 s odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe. Zo zmluvy o úvere vyplývala hodnota RPMN 16,07 %, pričom správne mala byť uvedená hodnota RPMN 17,79 %.

Ďalej bolo zistené, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal právny predchodca navrhovateľa v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015)

Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporkyni povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť 699,67 Eur (poskytnutý úver vo výške 1.457,- Eur - zaplatená časť úveru vo výške 757,33 Eur).

Keďže odporkyňa riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátila poskytnutý úver vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,25%) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy zo sumy 1.279,67 Eur od 06.05.2014 do 16.01.2015, zo sumy 1.179,67 Eur od 17.01.2015 do 17.02.2015, zo sumy 1.079,67 Eur od 18.02.2015 do 16.03.2015, zo sumy 979,67 Eur od 17.03.2015 do 28.05.2015, zo sumy 929,67 Eur od 29.05.2015 do 20.07.2015, zo sumy 879,67 Eur od 21.07.2015 do 21.10.2015, zo sumy 829,67 Eur od 22.10.2015 do 20.01.2016, zo sumy 779,67 Eur od

21.01.2016 do 21.03.2016, zo sumy 729,67 Eur od 22.03.2016 do 23.05.2016, zo sumy 699,67 Eur od 24.05.2016 do zaplata (deň nasledujúci po splatnosti úveru a následne boli zohľadnené jednotlivé úhrady zo strany odporkyne), na zaplata ktorých súd odporkyňa zaviazal. Súd odporkyňa uložil lehotu na zaplata v súlade s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. s poukazom na zistené majetkové pomery odporkyne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil náhradu trov konania, ktoré predstavujú náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 90,- Eur a náhradu za trovy právneho zastúpenia vo výške 286,33 Eur, a to za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej a zo dňa 10.08.2015) á 71,38 Eur spolu s režijným paušálom á 8,04 Eur za úkony v roku 2014 a á 8,39 Eur za úkon v roku 2015 a zvýšenia o DPH. V konaní bol navrhovateľ úspešný len v časti, a to 70,50 % (čo vyplýva z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov, keď navrhovateľ bol úspešný v 85,25 % - 1.279,67 Eur/1.501,09 Eur x 100 a odporkyňa bola úspešná v 14,75 %), a preto súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu za zaplatený súdny poplatok (bola zohľadnená časť súdneho poplatku, ktorá bola vrátená ako aj nevrátená časť súdneho poplatku) vo výške 245,71 Eur v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odmena a náhrady boli zvýšené v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhlášky o 20 % DPH.

Náhradu trov konania celkom vo výške 245,71 Eur je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods.1 v spojení s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. s poukazom na rodinné a majetkové pomery odporkyne.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

V danom prípade navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 90,- Eur. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku zodpovedajúceho zastavenej časti konania navrhovateľovi kráteného o 6,70 eura. Poplatok bude vrátený príslušným úradom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.